

РЕШЕНИЕ

№ 508

гр. София, 24.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в
публично заседание на 14.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Росица Драганова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6333** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 129, ал. 7 от ДОПК. Образувано е по жалба вх. № 16182 от 13.07.2011 година по описа на Административен съд София - град, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], чрез изпълнителния директор Д. С. А., срещу Акт за прихващане и възстановяване (АПВ) № 1114139/31.03.2011 г., издаден от Т. В. В., на длъжност „старши инспектор по приходите” при ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение № 961/09.06.2011 г. на директора на Дирекция “ОУИ” – С. при ЦУ на НАП.

В жалбата е посочено, че с АПВ неправилно и незаконосъобразно са били прихванати вземания, установени с РА № [ЕГН]/08.12.2010 г. и по справки-декларации по ЗДДС за м.март 2008 г. и м.април 2008 г., както следва: за м.март 2008 г. – 65 771,42 лв. и 139,43 лв. и за м.април 2008 г. - 121 880,49 лв. Излага доводи, че е извършено двойно прихващане на посочените суми – един път в изпълнително дело № 7784/2007/000103/28.02.2011 г. и втори път, присъединявайки към производството по принудително изпълнение на ревизионен акт № [ЕГН]/08.12.2010 г. От съда се иска да постанови решение, с което да отмени АПВ № 1114139/31.03.2011 г. на ТД на НАП – С. в обжалваната част.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от упълномощения адв. З., която поддържа жалбата. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът - директор на Дирекция “ОУИ” – С. при ЦУ на НАП – чрез

процесуалния си представител юрк. А., оспорва жалбата по мотиви, изложени в решението на директора на Дирекция ОУИ. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

На основание чл. 129, ал. 1 от ДОПК от [фирма] е подадено Искане за прихващане или възстановяване вх. № 05-53-04-15/10.03.2011 г., с което дружеството иска да му бъдат изплатени суми, подлежащи на възстановяване в размер на 297 018,85 лв.

Издадена е Резолуция за извършване на проверка № 1114139/11.03.2011 г., от А. И. Т., на длъжност „главен инспектор по приходите” при ТД на НАП С., дирекция „Контрол”, е възложено извършването на проверка на [фирма] във връзка с подаденото искане и с Решение № 334/25.02.2011 г. на директора на Дирекция „ОУИ“ – С.. С посоченото решение е отменен РА № 23-1002558/06.12.2010 г. в обжалваната част на установените задължения по ЗДДС за данъчен период м.01.2008 г.

С АПВ № 1114139/31.03.2011 г. е извършено прихващане на установения за възстановяване ДДС в общ размер на 297 018,85 лв. за периода 01.01.2010 г. – 31.01.2010 г. с изискуеми данъчни вземания – задължения на дружеството по справки-декларации по ЗДДС за данъчни периоди м.03.2008 г. и м.04.2008 г. в общ размер на 187 791,34 лева.

АПВ е връчен на представител на жалбоподателя на 12.04.2011 г. и оспорен с жалба по административен ред вх. № 53-04-246 от 26.04.2011 г. В срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК е постановено решение № 961/09.06.2011 г. на директора на ДОУИ – С. при ЦУ на НАП, с което АПВ е потвърден. Видно от съдържащата се в преписката разписка решението е връчено на представител на жалбоподателя на 15.06.2011 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство е постъпила чрез административния орган с вх. № 53-00-397 от 01.07.2011 г., изпратена чрез пощенски оператор на 29.06.2011 г. - в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните правни съображения:

АПВ е издаден от компетентен административен орган, в хода на проверка по реда на чл. 129, ал. 2, т. 2 от ДОПК, същият е мотивиран от фактическа и правна страна. Актът е издаден по инициатива на жалбоподателя и във връзка с Решение № 334/25.02.2011 г. на директора на Дирекция „ОУИ“ – С., с което е отменен РА № 23-1002558/06.12.2010 г. в обжалваната част на установените задължения по ЗДДС за данъчен период м.01.2008 г. – непризнато право на данъчен кредит в общ размер на 297 018,85 лв. по 3 бр. фактури, издадени от [фирма].

Така декларираният от самото дружество ДДС за възстановяване в размер на 297 018,85 лв. за данъчен период м.01.2010 г. и лихвите за периода 15.03.2010 г. – 31.03.2011 г. – в размер на 32 080,23 лв. са прихванати срещу изискуеми задължения по изпълнително дело № 7784/2007/000103/28.02.2011 г. главница – 71 368,91 лв. и лихви – 108 675,31 лв., както и със задължения по РА № 22001001635/08.12.2010 г. - ДДС за данъчен период м.03.2008 г. – 65 771,42 лв. и 139,43 лв. и ДДС за данъчен период м.04.2008 г. – 121 880,49 лв.

Установява се от заключението на съдебно-счетоводната експертиза по делото, което съдът кредитира като компетентно изготвено и неоспорено от страните, че задължението на [фирма] по ЗДДС за м.март 2008 г. и м.април 2008 г. е прихванато два пъти – с АПВ № 1112168/17.03.2011 г. и с процесния АПВ № 1114139/31.03.2011 г. С първият АПВ е прихваната цялата дължима сума за данъчен период м.03.2008 г. – 66 184,44 лв., а с процесния АПВ – 65 910,85 лв., както и от дължимият ДДС за данъчен период м.04.2008 г. с АПВ № 1112168/17.03.2011 г. е прихваната сумата от 104 573,75 лв., а с оспорения в настоящото производство АПВ – сумата от 83 144,01 лв.

Също така в мотивите на АПВ № 1114139/31.03.2011 г. е посочено, че следва да се възстанови ДДС в размер на 297 018,85 лв. и лихва за забава за периода от 15.03.2010 г. до 31.03.2011 г. в размер на 83 875,30 лв., докато в частта „Прихващам“ лихвата за периода 15.03.2010 г. – 31.03.2011 г. е посочена в размер на 32 080,23 лева, без да става ясно на какво се дължи значителната разлика в сумите.

Видно от Протокол № 1150270/21.09.2011 г. на ТД на НАП – С., офис „С.“, до двойното прихващане се е стигнало, тъй като по образуваното изпълнително дело срещу дружеството-жалбоподател са присъединени за събиране сумите по 4 броя справки-декларации за периоди, за които са установени задължения с РА № [ЕГН]/08.12.2010 г., който по-късно също е бил присъединен към изпълнителното дело и с който е извършено прихващане с процесния АПВ.

Следва да се отбележи, че подходът на органа по приходите да извършва прихващане с общо посочен размер на задължения по изпълнително дело е незаконосъобразен и неправилен и е довел до постановяването на процесния незаконосъобразен АПВ. При издаване на АПВ задълженията следва да бъдат посочени по актове, които ги установяват, съответно по други изпълнителни титули и при съобразяване с размера на задълженията към момента на издаване на АПВ.

По изложените съображения оспореният АПВ е издаден при неправилно приложение на материалния закон, поради което следва да бъде отменен в частта на извършеното прихващане на суми за ДДС за м.март 2008 г. в размер на 65 771,42 лв. и 139,43 лв. и за м.април 2008 г. - 121 880,49 лв. Делото следва да бъде върнато като преписка на компетентния орган по приходите за ново произнасяне по подаденото Искане за прихващане или възстановяване вх. № 05-53-04-15/10.03.2011 г., съобразно дадените задължителни указания в настоящото решение.

При този изход на спора и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя следва да се присъдят направените по делото разноси, както следва: 50 лв. държавна такса, 200 лв. депозит за вещо лице и 5 160 лв. адвокатско възнаграждение, или общо сума в размер на 5 410 лв.

Водим от горното Административен съд София - град, I-во Административно отделение, 18 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], Акт за прихващане или възстановяване № 1114139/31.03.2011 г., издаден от Т. В. В., на длъжност „старши инспектор по приходите“ при ТД на НАП – С., в частта на извършеното прихващане на суми за ДДС за м.март 2008 г. в размер на 65 771,42 лв. и 139,43 лв. и за м.април 2008 г. - 121 880,49 лв.

ВРЪЩА преписката на компетентния орган по приходите за ново произнасяне

по подаденото Искане за прихващане или възстановяване вх. № 05-53-04-15/10.03.2011 г., съобразно дадените задължителни указания в настоящото решение.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” – С. при Централно управление на Националната агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], разноси в размер на 5 410 (пет хиляди четиристотин и десет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните, че е изготвено и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: